अमर्यादं त्यक्तस्वस्वप्रकृतिकं जलमुष्णमग्निःशीतइत्येवमादि ॥ अंधेन तमसा बाह्येनाभ्यंतरेणच ॥ ९ ॥ मर्यादात्यागमेवाह ॥ नवातीति ॥ देवोब्रह्मापि ब्रह्मलोकस्थएव दिव्येन चक्षुषा सीतां परामृष्टां रक्षसा केशेषु गृहीतां दृष्ट्वा ॥ १० ॥ श्रीमान् निस्तुलसकलैश्वर्यवान् पितामहः ॥ कृतं यदर्थमवतीर्णा देवानां तत्कार्यंकृतं सिद्धमित्य ब्रवीत् ॥ ११ ॥ प्रहृष्टव्यथयोर्हेतुमाह ॥ दृष्ट्वेति ॥ तत्कालं नाटितदैन्यायाहरणं दृष्ट्वा तन्मायामोहितत्वाद्व्यथिताः यदृच्छया आयासंविनैव सपरिवारस्य रावणस्य ना

प्रधर्षितायांवैदेह्यांबभूवसचराचरं॥ जगत्सर्वममर्यादंतमसांधेनसंवृतं॥९॥ नवातिमारुतस्तत्रनिष्प्रभोभूद्दिवाकरः॥ दृष्ट्वासीतांपरामृष्टांदेवोदिव्येनचक्षुषा॥ १० ॥ कृतंकार्यमितिश्रीमान्व्याजहारपितामहः॥ प्रहृष्टाव्यथिताश्चासन्सर्वेतेपरमर्षयः॥ ११॥ दृष्ट्वासीतांपरामृष्टांदंडकारण्यवासिनः॥रावणस्यविनाशंचप्राप्तंबुध्वायदृच्छया॥ १२॥ सतुतांरामरामेतिरुदंतींलक्ष्मणेतिच॥ जगामादायचाकाशंरावणोराक्षसेश्वरः॥ १३॥ तप्ताभरणवर्णांगीपीतकौशेयवासिनी॥ रराजराजपुत्रीतुविद्युत्सौदामिनीयथा॥ १४॥ उद्धूतेनचवस्त्रेणतस्याःपीतेनरावणः॥ अधिकंपरिबभ्राजगिरिर्दीप्तइवाग्निना ॥ १५॥ तस्याःपरमकल्याण्यास्ताम्राणिसुरभीणिच ॥ पद्मपत्राणिवैदेह्याअभ्यकीर्यंतरावणं॥ १६॥ तस्याःकौशेयमुद्धूतमाकाशेकनकप्रभं॥ बभौचादित्यरागेणताम्रमभ्रमिवातपे॥ १७॥ तस्यास्तद्विमलंवक्त्रमाकाशेरावणांकगं॥ नरराजविनारामंविनालमिवपंकजं॥ १८॥

शंप्राप्तं बुध्वा हृष्टाइत्यर्थः ॥ मावसंधिरत्र ॥ १२ ॥ १३ ॥ तप्ताभरणवर्णांगी तप्तकांचनाभरणसदृशवर्णयुक्तांगी ॥ सौदामिनीविद्युदिति ॥ सुदाम्नोबद्धुरत्नादिमत्वात्तद्भवा विद्युदतिप्रकाशमाना भवति तद्वत्सीतेत्यर्थः ॥ १४ ॥ अग्निनादीप्तोगिरिरिवेत्यनेनासन्नभस्मता सूचिता ॥ असंगायाअपि चिच्छक्तेस्तस्यारावणविनाशसान्निध्यद्योतनाय कविः रावणेन तस्याआसक्तिं वर्णयति ॥ १५ ॥ पद्मपत्राणि रावणमभ्यकीर्यंत रावणांगेपतितान्यभूवन्नित्यर्थः ॥ १६ ॥ आतपेइत्यनेन ईषत्तपइत्यर्थकेन संध्याकालं लक्षयति ॥ तत्रकाले आदित्यरागेण तत्किरणेन युक्तमभ्रमिव तत्करयुतं वासोबभौ ॥ १७ ॥ बिनालमिव पंकजं शोककशुष्कत्वात् ॥ १८ ॥